

A Végtelen Tudatosság semmiről nem tud, de Ő minden

(YouTube: Bob Ramóna)

Ma mélyebbre megyünk a tudatosság és a valódi önismeret témájában.

A vagyok-ságunk megtapasztalása az örökkévaló jelenlétünk felismerését és megtapasztalását jelenti - amelynek az isteni minőséget tulajdonítjuk - mint ahogy az előző részben is ezt gyönyörűen felismertettük.

Ebben a mély önismeretben az utazás teljességet ad.

Ma Isten, a Végtelen Intelligencia, a Forrás, az Abszolútum valódi természetéről lesz szó. Megkérdőjelezzük azt, hogy Isten valóban a végtelen szeretet forrása-e, és ha igen, akkor törődik-e velünk. Ismeri-e a világot, tud-e a világról?

Ennek feltárásához Rupert Spira válaszait hoztam, aki nem hétköznapi módon beszél Isten természetéről, és akinek tanításai e videósorozat lényegét alkotják.

Ezek a tanítások akkor adnak mély értelmet és megtapasztalást, ha félretesszük az elménket és képesek vagyunk eltávolodni az eddig megszerzett hiedelmektől.

Most pedig hallgassuk meg Rupert és egy hölgy beszélgetését Isten valódi természetét illetően. Ez a videó a beszélgetés lényegét adja át.

Az eredeti videót linkjét, valamint e videó teljes szövegét a leírásban megtalálható linken keresztül érheted el.

Kérdező:

Két dolgot mondtál ma reggel, amiben segítségre van szükségem. Ha jól értettem őket, azt mondtad, hogy az Egyetemes Tudat, Isten, nem törődik a világgal, nem ismeri a világot.

Rupert:

Nem ismerte a világot.

Kérdező:

Nem ismerte a világot. Oké. Azt mondtad, hogy a világ Őt nem érdekli?

Rupert:

Nem.

Kérdező:

Oké. Szóval rosszul emlékeztem. De akkor engedményként azt mondtad, hogy Isten mindannyiunkat külön-külön, feltétel nélkül szeret.

Rupert:

A legfelsőbb értelemben Isten semmit nem tud az univerzumról. Szóval attól tartok, hogy ez azt jelenti, hogy Isten semmit nem tud rólad vagy rólam. De a legtöbb ember számára ez túl magas igazság ahhoz, hogy gyomra legyen ezt megérteni és elfogadni. Ezért együttérző engedményként, a tanítás egy lépéssel lejjebb ereszkedik és azt mondja: "Igen, Isten természete a szeretet." - ezt próbáltam meg elmagyarázni ma reggel. És ebből kiindulva Isten elsődleges kapcsolata velünk, mint látszólagos egyénekkal a szeretet. Tehát a legmagasabb állapotunk az lenne, ha kifejlesztenénk ezt a személyes szeretetkapcsolatot Istennel, ami egy jogos engedményt adna. Nyilván ez nem teljesen helyes vagy igaz, de segítene elismerni az egyén létezését. De az egyénre vonatkozóan igaz, hogy az egyén szemszögéből nézve az egyén személyes kapcsolatban áll Istennel, az Istenivel.

Kérdező:

De Istennek nincs személyes kapcsolata az egyénnel...

Rupert:

Ennél rosszabb. Isten nem tudhat erről, mert a végtelen csak a végtelent ismerheti. Csak olyasmit lehet tudni, amitől elkülönülünk. Nem tudod megtartani a tortádat és megenni. Ha megeszed, akkor már nem lesz tortád. Ha meg akarod tartani, nem eheted meg, nem eszed meg. Gondolj mindarra, amit tudsz. Gondolj a szavaimra, az érzésre, hogy fogod a mikrofont, egy pohárra, erre a szobára, egy emlékre. Mindent amit tudsz, azt az alany szemszögéből (vagyis a saját szemszögéből), a tapasztalatod tárgyaként ismered. Minden tapasztalat és tudás alany-tárgy viszonyban megy végbe. Minél közelebb kerül az alany a tárgyhoz, annál kevésbé tudja az alany felismerni azt. És amikor a tárgy megérinti az alanyt, többé már nem fog tudni róla – ez az, amikor megeszed a tortádat.

Tedd magad elé az ujjad. Látod az ujjad. Kezdd el hozni magad felé. Még mindig látod az ujjad. Hozd magadhoz egyre közelebb és közelebb, amíg meg nem érinted a szemed. Most már nem látod az ujjad, hiszen nincs többé távolság a szem és a ujj között. Csak olyat láthatsz, ami távol van önmagadtól.

Csak akkor lehet valamit tárgyként ismerni – legyen az a gondolat tárgya, fizikai tárgy vagy univerzum – ha tárgyként elkülönülünk tőle. Minden tudás és tapasztalat alany-tárgy kapcsolatban történik. A végtelen tudat nem tud elkülönülni önmagától (hiszen ez egy **végtelen** tudat). Hol is állna? Gondolj a fizikai térre. Hová menne a fizikai tér, ha megpróbálna elkülönülni önmagától? A fizikai léten kívül kellene állnia, de ott nincs semmi - így a Végtelen Tudat nem tudhat egy tárgyról, mert semmitől nem tud elkülönülni, mint egy alany. Nem tud semmiről, de mégis EZ minden. Ez az egész. Legalábbis ez az, amit az elme minden-nek hív. Nem tud dolgokról, nem ismer dolgokat.

De amit mi, amit az elménk tesz, hogy nézünk, látunk dolgokat, látunk egy univerzumot, azt valójában a Végtelen Tudatosság teszi. De a Végtelen Tudat nem úgy ismerni, mint egy Univerzum. Mi sem tudhatjuk, mik vagyunk. Nem lehetünk azok, amiket tudunk. Képzeld el, hogy ez a pohár tudatos. Próbáld meg elképzelni, hogy ez az üveg lát. Mit látna ez az üveg, ha nézne?

Kérdező:

Mindenkit.

Rupert:

Csak sok embert és tárgyat látna. Mi lenne a saját tapasztalata? Hogyan jelenne meg önmagának?

Kérdező:

Nem tenné.

Rupert:

Tökéletes. Tökéletes. Nem tenné. Saját tapasztalata teljesen üres lenne. Amikor önmagába néz, csak azt látná, amit mi látunk, amikor magunkba nézünk. Mert túl közel vagyunk önmagunkhoz ahhoz, hogy el tudjunk különülni. Láthatjuk a gondolatainkat és az érzéseinket, de amikor magunkba nézünk, akkor csak ez a tudatos üresség van. Ez az a tapasztalat, amellyel Isten rendelkezik - bármi legyen is Isten, vagy a végtelen tudat, amikor önmagába tekint. Amikor bármi önmagába tekint, önmagát tudatos ürességnek ismeri.

Kérdező:

Tehát az a beismerés, az együttérző engedelmény, hogy Isten szeret minket, ami nem a végső igazság, de jogos és igaz, és egyben mégsem igaz, hogyan lehet igaz és nem igaz? Itt akadtam el.

Rupert:

A véges elme vagy a különálló én szemszögéből nézve igaz, ha elismerjük, hogy létezik egy különálló én – Isten énjétől független én - ha a különálló ének vagy a véges elmének saját létezését tulajdonítunk. Ebből a szemszögéből kapcsolata van az Univerzálissal. De az Univerzális szemszögéből nézve csak önmagát ismeri. A végtelenben nincs hely a végesnek. Ha a végtelenben lenne egy kis véges, akkor ez a kis véges kiszorítaná a végtelen végtelenség egy részét. És a végtelen akkor már nem lenne végtelen.

Kérdező:

Szóval lehet igaz és nem is.

Rupert:

Két különböző nézőpontból lehet igaz és nem igaz. A véges elme szemszögéből nézve igaz. A végtelen Tudatosság szemszögéből nem igaz. A Végtelen Tudat az egyetlen, ami valójában van. A véges elmét nem ismeri a végtelen tudat, mert a Végtelen Tudat nem ismerheti a véges

elmét. A véges elme csak önmagában ismert. A véges elme csak a véges elme szemszögéből nézve véges elme. Lear király csak a maga illuzórikus nézőpontjából Lear király. Senki más nem gondolja, hogy Ő Lear király. Ő Lear király szemszögéből Lear király. De Lear király nézőpontja illúzió.